

ærede Medlemmer til at fastholde disse Ændringsforslag, fordi Loven derved ikke vilde komme ud, skal jeg meget roligt bære min Skjæbne, saa har jeg, som har den Overhyndning — det er maaffee en urigtig Betragtning — at have sat mig mere ind i dette Forhold end de fleste andre Mænd her i Landet, gjort, hvad jeg kunde, for at værne Befolkningen mod Vilkaarlighed og Misbrug. Bliwer jeg ikke understøttet, skal jeg rolig bære min Skjæbne, og jeg skal kaste det hovedsagelig over paa en Regjering, der daglig siger os og tager imod Adresse, hvori det siges, at vi have majsommeligt udviklet vor constitutionelle Myndighed, og som dog bruger enhver Leilighed, der ligger for, til igjen at indbringe vilkaarlig Myndighed, istedetfor de lovbundne Bestemmelser.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg veed ikke af, at Regjeringen har modtaget nogen Adresse, hvori det skulde findes, som er udtalt af den ærede Rigsdagsmand; jeg har idetmindste for mit Vedkommende ikke modtaget nogen saadan. — Naar man med Opmærksomhed har fulgt den ærede Rigsdagsmands Foredrag, og navnlig Begyndelsen deraf, vil det være indlysende, i hvor høi en Grad han er ubillig. Hvad begyndte han med? Han begyndte med at sige, at dersom det af mig stillede Underændringsforslag gik ud paa at optage Bestemmelsen i Loven af 2den October 1855, vilde han være tilfreds. Da han saa blev oplyst af den ærede Formand om, at dette var skeet, og at det beroede paa en Misforstaaelse, naar han opfattede Underændringsforslaget saaledes, at det ikke skulde være skeet, var han strax utilfreds med at optage Bestemmelsen i Loven af 2den October 1855. Saa vilde han gaae videre, og han afledte da en Forklaring og en Erklæring af mig om, hvorledes det skulde forstaaes. Nu er det dog billigt, at der tages Hensyn til min særlige Stilling i denne Sag; det er billigt, at der tages Hensyn til, hvor vanskeligt det er for mig her at afgive Erklæringer. Jeg skal ganske simpelt sige, hvorledes Underændringsforslaget, som det nu af mig er stillet, er blevet til. Det er blevet til ved en Conference

med to Mænd, een fra Krigsministeriet og een fra Justitsministeriet. Der blev gjort forskjellige Meninger og forskjellige Opfattelser gjældende med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg sagde da: lad os blive staaende ved Udtrykkene i Loven af 2den October 1855; den maa jevne de forskjellige Meninger imellem; holde vi os netop til de samme Udtryk, som der staae, vil der ikke kunne møde nogen afgjort Modstand fra nogen Side, heller ikke fra Landstingets Side, hvor man har havt Betænkelighed ved det Forslag, som herfra er kommet frem. Derefter er der confereret gennem Justitsministerens Udsending med Justitsministeren, der har ytret sig saaledes, som jeg har havt den Ære at gjøre Forsamlingen bekendt med. Jeg har siden selv talt med Krigsministeren, og jeg har efter hans Yttringer af Grund til at antage, at han ikke i den Opfattelse, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) gjorde gjældende, vil see nogen Hindring for Lovens Gjennemførelse. Hvad mig selv personlig angaaer, opfatter jeg det ogsaa saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds. Er det da nu ikke rimeligt, at man holder sig strengt til Forfatningsloven og til de Udtryk, som deri findes? Saaledes som disse blive forstaaede i Loven af 2den October 1855, saaledes forstaae vi dem i Værnepligtsloven. Jeg taler efter min bedste Overbeviisning; men jeg maa udtrykkeligt reservere mig imod, at saadanne Spørgsmaal gjøres mig; naar jeg ikke har havt Leilighed til at conferere med mine Collegaer, maa jeg ytre mig om dem med Reservation; det er kun min personlige Mening, jeg da udtaler. — Lad os altsaa holde fast ved den første Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand, at han, dersom Underændringsforslaget havde været overeensstemmende med Loven af 2den October 1855, vilde tiltræde det, og ved Siden deraf betragte den Modstand, der kom frem derimod, da den ærede Rigsdagsmand havde erfaret, hvorledes dette var Tilfældet. Det er et Beviis for, hvor vanskeligt den ærede Rigsdagsmand er at tilfredsstille. Naar han i det samme Mandbræt siger, at det er godt, og at det ikke er godt, hvorledes er det saa muligt at slydestgjøre den ærede Rigs-